

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60

0

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

Tre nye
og
smukke Sange.

1. To Drosler sad paa Bøgekvist. [Winther, Christian]
2. Du lille Fugl paa Lindekvist.
3. Sørg ikke såde Pige, slaa Sorgen af dit Sind.

V box 11:304

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90 300 10

1. De to Drosler

To Drosler sad paa Bøgekvist,
To gode Venner var de vist,
::: Med Sorg i Sind saa taus de sad
Fordi de skulle skilles ad. :::

Saa sang de begge to en Sang,
Som sørgetlig i Sloven klang,
::: De sang saa høit i fjerne Bo,
Mit Hjerte finder aldrig No. :::

En sloi mod Øst og en mod Vest,
Den Stund den var en Sorgens F
::: En sloi mod Vest og en mod Øst,
Farvel, farvel, foruden Trost. :::

Ad Aare de paa samme Gren
Hinanden fandt foruden Meen;
::: Da sang de høit: Min elskte Ven,
Saa sees vi dog en Gang igjen. :::

Og nu ei mer de skilles ad;
De fulgte med hinanden glad,
::: De byggede en Rede tæt,
Hvor nu de lever nok saa net. :::

De Drosler dog hinanden fandt,
Saa tro og vel, at det er sandt,
::: At naar man elsker høit sin Ven,
Saa træffer man ham nok igjen. :::

Naar fra en Ven du skilles maa,
Da bed til Gud, det dig maa gaa,
::: Som det med de to Drosler gif,
De dog til sidst hinanden fit. :::

2. Du lille Fugl paa Lindekvist.

Gn Smaafugl gynged paa Lindelvist,
Paa Lindelvist, paa Lindelvist,
Og sang: En Smaafugl er jeg saa vist,
Dog kan jeg kvidre og synge:
.: Jeg længes efter min Hjertes Ven. .:
I Skov og Marker han flagred hen,
I Træers Top vil han gyngde.

Og Engles Skarer med Dine blaa,
Med Dine blaa, med Dine blaa,
Sad hist i Skyen og horte paa,
Saa venligt monne de synge:
... Du lille Fugl paa Lindelvist, ...
Gud skjænker dig ham igjen forvist,
Paa Gren skal sammen i gynge.

Men fuglen falder end paa sin Ven,
End paa sin Ven, end paa sin Ven,
Jeg ved vel ei, om han kom igjen,
Dg Englen ved det ei heller.
∴ Men hvor han flyer i Verden om, ∴
Hans Mage dog i Tanken kom,
Dg engang vist hun sig melder.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60

0
mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

3. Sørg ikke, såde Pige, slaa Sorgen af dit Sind.

Sørg ikke såde Pige, slaa Sorgen af dit Sind,
Thi du skal Trosten finde, naar jeg kun bliver din;
Du er som Rosen rød, for dig saa vil jeg ds,
Mit unge Liv jeg vove vil for dig, min Kjæreste.

Du behøver ei at tænke, jeg bliver dig utro,
Nei, før skal Livet springe, i tusind Stykker gaa,
Min Mund skal stille staa, mit Die lukkes til,
Mit Hjerte det skal briste, før jeg dig svige vil.

Synes du, jeg er for ringe, saa vil jeg spørge dig:
Sig du mig aabenhjertig, om du vil have mig?
Lad Folk kun sige saa: Jeg aldrig dig skal saa.
O Gud, lad det ei høende sig, som falske Tunger spaar.

Ja mangen bliver tvungen af Forældrene dertil,
At tage den til Ægte, som de saa nødig vil,
De daglig høre maa: Tag nu, mens du kan saa,
Thi siden kommer Fattigdom, det kan du lide paa.

Dog mange ere glade, fordi de ei er rig,
Naar de vil begge stræbe, kan de forsørge sig
Med Klæder og med Brød, saa har det ingen Nød,
Saa kan de leve lykkelig, til Gud dem lægger død.

Nu vil jeg Afsked tage og lette paa min Hat,
Saa rekker jeg dig Haanden og byder dig god Nat;
Se, Tiden vender sig, forglem, min Ven ei mig,
Thi Mandfolk er forsængelig, kan let forføre dig.

Pris 10 Øre.

No. 25 — 97.

Tilhørs i Pilestrædet No. 7, Kristiania. 1897
S. & J. Sørensens Bogtrykkeri.